

førere, nemlig om den Forhøjelse, som her er nævnt, fra 300 000 Kr. til 500 000 Kr. vil være tilstrækkelig, skal jeg udtale, at da jeg fremsatte Forslaget i dette høje Ting, var der indkommet saa mange Andragender, at de 500 000 Kr. vilde være fuldt tilstrækkelig, men siden Forslaget er fremsat, er der kommet endnu flere Andragender, og det er derfor min Mening, at jeg til anden Behandling vil fremsætte et Ændringsforslag gaaende ud paa at forhøje Summen til 600 000 Kr. Saa føler jeg mig overbevist om, at Summen vil være fuldt tilstrækkelig til, at alle Andragere kan faa Del i Laanene.

Til det andet Spørgsmaal, som er rejst, angaaende Bestemmelsen om, at Laanene kun kan ydes paa den Betingelse, at Arbejdet er fuldført inden 15. Maj 1926, vil jeg gerne sige, at de Ord, som er indsat, „som Regel“, netop er indført, for at man ikke skal behøve at fastholde den Betingelse, at Arbejdet skal være tilendebragt i hvert enkelt Tilfælde inden denne Frist, for jeg er ganske klar over, at de Betragtninger, det ærede Medlem gjorde gældende, er rigtige.

Endelig skal jeg til det ærede Medlem Hr. Fibiger, som talte paa det konservative Folkepartis Vegne og spurgte, om jeg havde noget Overblik over, hvad det var for Ejendomme, som vilde faa disse Laan, om det var store eller smaa Ejendomme, sige, at af de Andragender, som er indkommet, viser det sig, at det ikke alene er smaa Ejendomme, men ogsaa ret store Ejendomme paa en Jordskyldværdi af 20 000, 30 000 og 40 000 Kr., der ønsker Laan, men jeg maa dog sige, at efter de Forhandlinger, der er ført hidtil om dette Forslag, har man altid ment, at det skulde være de smaa Ejendomme, der skulde nyde godt af denne Lov, som jo betyder en billigere Rente; men i Aar er det min Mening ogsaa at tage de store Ejendomme med for netop herigennem at aflaste Arbejdsløsheden. Jeg mener, at det af Hensyn til denne kan forsvares at gaa med til Laan selv til betydelig større Ejendomme. Jeg skal med disse Ord takke de ærede Ordførere for den Velvillie, som de har udtalt overfor Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Erhvervelse af Jord til Oprettelse eller Udvidelse af mindre Landbrug og til Byggepladser m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2643; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 71).

Formanden: Under denne Sag vil ogsaa den under Nr. 5 paa Dagsordenen opførte Sag kunne omtales.

Sagen sattes til Forhandling.

Olufson: Det er jo gamle Kendinge, der her kommer frem, og jeg mener ikke, der her ved første Behandling er Anledning til at holde nogen større Tale; vi har jo omtalt disse Lovforslag saa tidt. I Udvalget i Fjor stillede vi en Række Spørgsmaal, som jeg haaber, der nu er kommet Svar paa, saaledes at man, saa snart Behandlingen her er færdig og Udvalget nedsat, kan begynde paa den reelle Behandling og muligvis faa Forslagene fremmet. Jeg skal ganske kort paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslagene til en hurtig og villig Behandling i dette høje Ting.

Brorsen: De to Lovforslag, vi her har til Behandling — jeg har forstaaet Formanden saaledes, han har vist ogsaa udtrykkelig sagt, at vi har Lov at omtale dem undet eet —, har vi jo behandlet tidligere og sidst i Rigsdagssamlingen 1924—25, idet der da forelaa et Regeringsforslag, som blev ret udførligt behandlet. Men for Resten gaar Behandlingen af hele dette Spørgsmaal og det, der er det fundamentale her, et betydeligt Antal Aar tilbage i Tiden. Det gaar tilbage til den radikale Regeringsperiode, hvor der blev fremsat et Forslag — saa vidt jeg husker i Samlingen 1918—19 — af Landbrugsministeren i den radikale Regering, det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen, og hvori der fandtes Bestemmelser om, at man tvangsmæssigt skulde kunne tilegne sig Jord, som saa skulde udstykkes til mindre Landbrug. Naar jeg nu staar som Ordfører for mit Parti angaaende hele dette Spørgsmaal, kan jeg ikke lade være at vende et Øjeblik tilbage til den daværende Landbrugsminister, det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen. Han er jo i det hele taget, som vi kender ham, en meget rolig Mand, rolig i sin Optræden her i Tinget og rolig i sine Udtalelser, naar